

**CIHM
Microfiche
Series
(Monographs)**

**ICMH
Collection de
microfiches
(monographies)**



Canadian Institute for Historical Microreproductions / Institut canadien de microreproductions historiques

© 1999

Technical and Bibliographic Notes / Notes techniques et bibliographiques

The Institute has attempted to obtain the best original copy available for filming. Features of this copy which may be bibliographically unique, which may alter any of the images in the reproduction, or which may significantly change the usual method of filming are checked below.

- ☒ Coloured covers / Couverture de couleur
- ☐ Covers damaged / Couverture endommagée
- ☐ Covers restored and/or laminated / Couverture restaurée et/ou pelliculée
- ☐ Cover title missing / Le titre de couverture manque
- ☐ Coloured maps / Cartes géographiques en couleur
- ☐ Coloured ink (i.e. other than blue or black) / Encre de couleur (i.e. autre que bleue ou noire)
- ☐ Coloured plates and/or illustrations / Planches et/ou illustrations en couleur
- ☐ Bound with other material / Relié avec d'autres documents
- ☐ Only edition available / Seule édition disponible
- ☐ Tight binding may cause shadows or distortion along interior margin / La reliure serrée peut causer de l'ombre ou de la distorsion le long de la marge intérieure.
- ☐ Blank leaves added during restorations may appear within the text. Whenever possible, these have been omitted from filming / Il se peut que certaines pages blanches ajoutées lors d'une restauration apparaissent dans le texte, mais, lorsque cela était possible, ces pages n'ont pas été filmées.
- ☒ Additional comments / **Text in Ukrainian.**
Commentaires supplémentaires:

L'Institut a microfilmé le meilleur exemplaire qu'il lui a été possible de se procurer. Les détails de cet exemplaire qui sont peut-être uniques du point de vue bibliographique, qui peuvent modifier une image reproduite, ou qui peuvent exiger une modification dans la méthode normale de filmage sont indiqués ci-dessous.

- ☐ Coloured pages / Pages de couleur
- ☐ Pages damaged / Pages endommagées
- ☐ Pages restored and/or laminated / Pages restaurées et/ou pelliculées
- ☒ Pages discoloured, stained or foxed / Pages décolorées, tachetées ou piquées
- ☒ Pages detached / Pages détachées
- ☒ Showthrough / Transparence
- ☐ Quality of print varies / Qualité inégale de l'impression
- ☐ Includes supplementary material / Comprend du matériel supplémentaire
- ☐ Pages wholly or partially obscured by errata slips, tissues, etc., have been refilmed to ensure the best possible image / Les pages totalement ou partiellement obscurcies par un feuillet d'errata, une pelure, etc., ont été filmées à nouveau de façon à obtenir la meilleure image possible.
- ☐ Opposing pages with varying colouration or discolourations are filmed twice to ensure the best possible image / Les pages s'opposant ayant des colorations variables ou des décolorations sont filmées deux fois afin d'obtenir la meilleure image possible.

This item is filmed at the reduction ratio checked below /
Ce document est filmé au taux de réduction indiqué ci-dessous.

10x		14x		18x		22x		26x		30x	
				☒							
	12x		16x		20x		24x		28x		32x

The copy filmed here has been reproduced thanks to the generosity of:

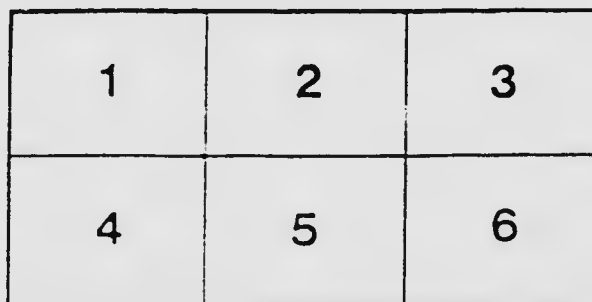
National Library of Canada

The images appearing here are the best quality possible considering the condition and legibility of the original copy and in keeping with the filming contract specifications.

Original copies in printed paper covers are filmed beginning with the front cover and ending on the last page with a printed or illustrated impression, or the back cover when appropriate. All other original copies are filmed beginning on the first page with a printed or illustrated impression, and ending on the last page with a printed or illustrated impression.

The last recorded frame on each microfiche shall contain the symbol $\rightarrow$ (meaning "CONTINUED"), or the symbol ∇ (meaning "END"), whichever applies.

Maps, plates, charts, etc., may be filmed at different reduction ratios. Those too large to be entirely included in one exposure are filmed beginning in the upper left hand corner, left to right and top to bottom, as many frames as required. The following diagrams illustrate the method:



L'exemplaire filmé fut reproduit grâce à la générosité de:

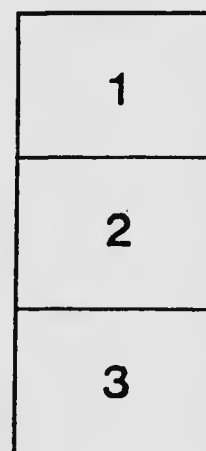
Bibliothèque nationale du Canada

Les images suivantes ont été reproduites avec le plus grand soin, compte tenu de la condition et de la netteté de l'exemplaire filmé, et en conformité avec les conditions du contrat de filmage.

Les exemplaires originaux dont la couverture en papier est imprimée sont filmés en commençant par le premier plat et en terminant soit par la dernière page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration, soit par le second plat, selon le cas. Tous les autres exemplaires originaux sont filmés en commençant par la première page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration et en terminant par la dernière page qui comporte une telle empreinte.

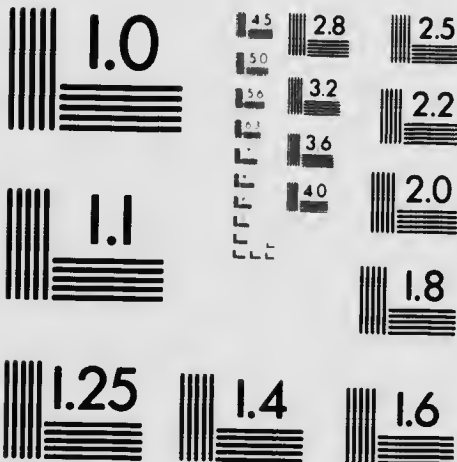
Un des symboles suivants apparaîtra sur la dernière image de chaque microfiche, selon le cas: le symbole $\rightarrow$ signifie "A SUIVRE", le symbole ∇ signifie "FIN".

Les cartes, planches, tableaux, etc., peuvent être filmés à des taux de réduction différents. Lorsque le document est trop grand pour être reproduit en un seul cliché, il est filmé à partir de l'angle supérieur gauche, de gauche à droite, et de haut en bas, en prenant le nombre d'images nécessaire. Les diagrammes suivants illustrent la méthode.



MICROCOPY RESOLUTION TEST CHART

(ANSI and ISO TEST CHART No. 2)



APPLIED IMAGE Inc

1653 East Main Street
Rochester, New York 14609 USA
(716) 482 - 0300 - Phone
(716) 288 - 5989 - Fax

ГРИНЦЬ ПЦІНАВКА.

ХРУНІЯДА

Баллада
про Микиту Хруня
як він жив і загинув.

Ціна — дес'ятів.

1913.

Накладом і друком
ЗАГАЛЬНОЇ КНИГАРНІ
396 Фронтенак ул.
МОНТРЕАЛ, Канада.

Читайти пожиточні книжки, які можна дістати в
ЗАГАЛЬНІ КНИГАРНІ
396 Frontenac St.,
MONTREAL, Canada.

Український співаник, найновіше видане	40
Робітничі пісні	5
Візита червоної дружини	10
Цар Соловей, цікава казка	15
Співомовки Руданського, казки вершом	30
Про землю, сонце та зьвізди	25
Лис Микита, дуже сьмішна історія за лиса як правовав ся з зьвірами	50
Коли ще зьвірі говорили, байки	40
Абу Касимові капці	30
На вічну пам'ять Шевченкови	50
Історія боротьби віри з наукою	50
Коротка географія України з 66 малюнками і картою (мапою)	75
Рай і поступ	55
Закон Єзуїтів	35
Яцків М. Душі кланяються і інші опов.	35
Як воювали Запорожці	13
Як Болгари здобули свободу	15
Сонник яеликий	35
Нові і перемінні зьвізди, Др. Полюй	50
Нешчасливий засудъ, зле вихованье	25
Многострадальний народ (український)	20
Микола Джера, цікава повість з панщизняних часів	90
Тарас Бульба, історична повість	30
Новітна суспільність а церква	25
Товариш. Русько - англійський самоук	60
З ласки родини, повість в трох частях	1.50

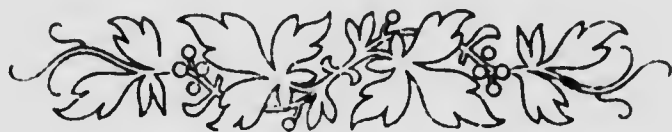
ГРИНЦЬ ПЦНІАВКА.

ХРУНІЯДА

i

Новомодні піснї

Котрі можна співати і в великім постї,
з легким або й добрим сьміхом.



1913 р.

Накладом і друком

ЗАГАЛЬНОЇ КНИГАРНІ

396 Фронтенак ул.

МОНТРЕАЛ, Канада.

PG 3979

S46

K4

— 2 —

ХРУНІЯДА.

ПІСНЯ ПРО МИКИТУ ХРУНЯ.

Присвята всім виборцям, котрі віддали і віддають голоси на шкідливців свого народу).

В селі Гнидові, долині,
стоїть хата ще й до нині,
хоч пуста вже й непонині,
де родив ся Хрунь Микита.
Хто він був — се кождий знає,
хто газети лиш читав
і політику провадить,
Тут сказати не завадить,
що се простий був мужик,
земний собі мов той бик.
Сто предки споконвіка
мали вигляд чоловіка;
Хрунь-же — морду мав осячу,
а натуру то свинячу.
До роботи лінував ся,
а на других все спускав ся —
любив сверлом всюди влізти,
за двох пити, за трох їсти,
а за паньску ніби ласку,
за цигара, за ковбаску

і за ринських п'ять готівки,
— не вибіваючи й горівки! —
не лии Гиндів Хрунь продав і
душу й тіло він віддав би;
за квартиру алькокоголю
то запродав би в неволю
цілий свѣт, усіх людей,
Бога, жінку і дитин.
Ну а взявши на розвагу
гакатистичну ватагу,
котра тільки тим й горус,
що у хлопа нарабус,
перекунить, напашхрус —
то не буде чей дивниця,
що Микита Хрунь пияниця
взагалі там існував
і в гакати ласку мав.
На теж вони тут нанами,
щоб рядили Русинами,
на те живуть, на те й жили.
щоби руську кровцю пили!

Але Хрунь тим не журив ся,
він і в бік той не дивив ся...
що там йому честь, громада?
Злодієви — пахне зрада!

А Микиті особливо
пахло напське вино й пиво...
Як зачув де довгим носом
ковбасу а ще із сосом,
пшанса, або дим з цигара —
то летівби був „неявляра”
на край світа аж до пекла,
мов собака тая встекла!
Хоч сьміяли ся гнидяне,
дорікали громадяне,
хоч сьмішили, хоч і кинили,
хоч часом і в хавку били —
то дарма все, Хрунь Микита
„твердза” була не „здобита”

Раз, зайшовши Хрунь у двір,
а голодний мов той зьвір —
завдяки лиш ласці пана,
то напив ся і „шампана”...
та з риночки біленької
і, мов те скло, гладенької,
в котрій ширший верх ніж дно —
Се було вже з вин „вино”
і так певно, як чорт чортом,
задишло... ну, абортм!)
Хрунь на штуці не пізнав ся,

а „шампаном” заливав ся
— буцїм на виїї ся знає!
поки вренїї не зблював ся.

Коли-ж прийшли знов вибори,
не зважав Хрунь на докори
з боку люду та громади —
знов стежкою пішов зради,
знов на пана віддав глас.
Ного тягло до ковбас,
а кухонній запахи,
наче пірєм понїд пахи
так Микиту скоботали,
супокою не давали.
Тож хоч Хрунь і обіцяв ся,
як тиенув весь люд на нього,
і на Бога присягав ся,
що дасть голос лиш на свого —
то однак перед гижками
він не видержав ні хвилі,
тілом серцем і київками
біг за ними дві, три милі...
хоч понюхать, хоч лизнути,
хоч би хвильку при них бути!...

Але бачуть добрі люди,

що, ели дальше таке буде,
то Микита паразит
ціле село заразить —
веї зійшли ся на пораду,
щоб з тим ділом щось зробити
і Микиті за сю зраду
чимось конче заплатити.
Жінка Хруня, Катерина,
не поможе, нікода її муки;
не помогла вже „урива” —
то допоможуть певно буки.

Раз гнидiane йшли із міста
— а було їх коло двіста —
й говорячи про Микиту,
що все палку мав залиту —
пенадійно на дорозі,
наче свинку у барлозі,
здибали Микиту Хруня,
гнидівського калакуня.

„Гейже, хлопц! — хтось там крикнув, —
Хрунь і нині мабуть лизнув!
Треб'му дати закуєнти
й на своє „перехрестити!..”
Не прегомонів ще крик,

я Хрунь стогне вже мов бик...
Дивить ся, як по тверезу
де-хто лізе на березу,
а за чим — він добре знає,
тож всіх просить і благас:
Гей сусіди, гей кумове,
приятелі і панове!
простіть мені сю провину,
а я чесним вже і згину!..”

Та не раз він так трусив ся,
не раз плакав і просив ся
і лягаючи на лаву
все обіцював поправу;
вилизавшись — мов мара
такі пхав ся до двора.

Не помогли ані просьби,
ані крики, ані грозьби —
люди били, як ніколи!
Хрунь вив з болю мов той пенце,
а люд бив та лиш поволи
наслухував, чи жис ще.
Якже дихав — знов з годину
всі душили як конину.

— 8 —

„Охрестивши” так Микитка,
треба було ще зза видка
на пічлїг десь умістити...
Рада в раду — що робити?
гріх самого так лишити
збитого серед дороги!
А ту коний нї на лїк
не подібле чоловік;
анї возом Хруня везти,
ба, в руках теж гідко нести!

Отак ради шукаючи,
Микиткою катаючи
— хай се лишить ся між нами —
не руками, а ногами,
як колоду, як ту бочку
— що їй не єшло ся нікому —
прикотили аж до дому.

Кождий вірив що у пана
не наєсь вже Хрунь „шампана”
Та не даром кажуть люди:
„Минєсь лихо — друге буде!”
А чорт не єнить нї моменту
по соїмі — до парламенту
приїшлоє послів вибирати.

Мавже Хрунь держатись хати?
мав на печі де лежати?
коли рух в корчмах, в горальни —
мав дрімати де в читальни?
Він свиня старої раси —
колиж смажуть ся ковбаси,
а фактори враз з жидками
увихають ся з пятами;
коли пани і панки
лягодять фляшки, склянки —
він, на жаль, на сьміх, на диво
переспати мав жниво?
Ні! хай буде, що і буде,
зрозуміють раз чей люди,
що на клятьбу Хрунь ні охне,
но Хрунь Хрунем вже і здохне.

Так минули й ті вибори...
Вийшов польський депутат,
а впав руський кандидат.
Лилась кровця мов те море,
а виборців, люд, невинно,
що працював так невинно
на річ свого кандидата —
поховали в казаматах;
чесний люд позамикали,

кайданами покували...
 тюрми хлони діждали ся,
 бо Руского держали ся
 Народного комітета
 (сеж найбільша в нас відета!)
 А Микита вживав волі...
 хоч тягнув люд до неволі —
 вживав волі і сьміяв ся,
 горівкою заливав ся;
 нив за зрадницькій грині Юди.
 за польській сребренники!...

Та не видержали люди.
 Раз зійшли ся знов в юрбу
 і, щоб звеселить журбу,
 а Хруня щоб покарати —
 одноголосно рішили,
 і реченець присілишили —
 конче „миропомазати”.
 Хоч „хрестили”, обливали —
 всеж пожитку не видали!...

Було се на Міхаїла.
 Тьма народу ся злетіла
 в Гнидів; (а тре знати нам,
 що в Гнидові тоді храм!)

зійшлись люди із повіту,
ба, і з дальшого ще світу...
йшли просити Михайла,
щоб біда їх так не їла.
Що-же тичить ся гнидян,
нещасливих громадян —
сі просили тільки того
Архистратига святого,
щоб в тім дні була погода,
бо найліпша се нагода
на паради, на „казанс”
ну, і „миропомазанс”.
А Микита риба грубіша
і тре було якось з глибини
„торжество” відсвяткувати,
бо хтось часом, ба й Микита
міг би си марикувати;
хай світ бачить, як громада
Хруневи Микиті рада,
хай світ бачить, нехай знає,
як вона Хруня кохас!
Так кількох із тих мesteців,
що готові на все завне,
вужівок десь наломавши,
де-хто — й здоровий дручок —
нагорнули в цебричок

свиньсьтва, бруду, много калу
і змішавши все помалу —
геть на вигін потаскали,
коло самої дзвінниці,
де баби і молодниці,
хлопи й діти на них ждали.
Йшли в параді здовж селом;
по боках сїм пар з мітлами,
з заду десять з вужівками,
а найстариний — з помелом:
сеї процесію провадив
і „торжество” ціле зладив.

Хрунь Микита виїшов з церкви
й троха бідний зажурился,
коли на все подивився;
почервонїв теж і, видко,
хтів до дому чмихнуть швидко,
та біда лиш що не дали!...
Зараз цебрик притаскали
і — Микиту в нїм скупали,
просто пхаючи чолом.
А найстариний помелом —
лиш у цебрику мачас
і ним Хруня окладас:
і по носі, по очах,

по голові, по плечах,
заліпили навіть вуха,
не шкодуючи кожуха,
а так сьмішно, а так звинно,
а так швидко, і невпинно,
що й мітлярі не сиділи
лиш мазали аж попріли.
Помеляр же — лиш смарус
і з Микити ще й глузує:
„А ось маси і параду
за братів рідненьких зраду:
а ось тобі почастунок
за ковбаски, панський трунок!
а ось тобі кал, нездаро,
за вонючес цигаро!
прокляте тобі сто раз,
що так зрадив-еси нас
і панови віддав глас!
Ів ковбаски, пив „вино”
з'їдж же тепер — і сесе!”..

Хрунь кидав ся, гвавт кричав,
та хтось мітлу помачав
більше в калі як в болоті —
і заїхав нев по роті,
та так, що геть Хруня горду

заліпили свинську морду.
Ні вставати, ні кричати,
ні сипнути, ні дихнути,
ані ротом ані носом —
все забите „жовтим сосом”.
Як не стало уже „мира”
слухаючи проводира,
кожний — хоче, чи не хоче —
плюнув йому тричі в очі.
А плювали старі й діти —
годіж тихо знов сидіти
й сувокіїно так глядіти!...

Цілий вигін засмердів ся —
преці ніхто не посьмів ся
в оборону Хруня брати,
котрий рачки ліз до хати...

Бідна жінка заглядає,
руки ломить і ридас;
„Гей Микито! чи не ти то!?
за щож тебе знов так збито? —
чом хоч з „мира” не обмиго?...”

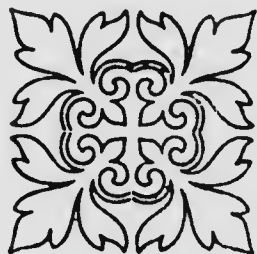
Більше Хрунь не відзивав ся
і на сьвіт не показав ся.

Бачив добре, що всі люди
утікали, мов від Юди...
всі втікали, всі плювали
і з далека обминали:
і жонаті, парібки,
і сусіди й кривняки,
двірський локай, ба й сам пан,
де смачненький пив „шампан” —
хоч дому ся відрікати,
та сьвітами геть втікати!...

Та не довго Хрунь смутив ся,
бо небаром раз рішив ся
людям штуку показати
і мук пасмо перетяти.
Гнаний грижею, в журбі
повісив ся на вербі...
Верба гнулась до яра —
панські-ж свинки із двора
що дня в вечер прибігали
і Микиті гріб копали

В рік по тім усі читали
на тій вербі, на корі,
що Хрунєви написали
гнидівські школярі:

„Під сухою, під вербою,
„Із людською головою,
„За те з розумом телячим,
„А характером свинячим —
„Лежить зрадник і нездара,
„Що за гроні, за цигара
„Витирав жидівську лаву
„І зраджував руську справу...
„В гноях, калі любував ся,
„В гною, калі і кунав ся;
„Як опришок у журбі
„Скінчив життя — на вербі.
„Се худоба цілковита,
„На імя їй — Хрунь Микита.
„Хто читає се — плюнь три рази
„І швидко втікай від зарази”...



Історія України, велика оправлена М. Гр.	2.75
Українська Історія	40
За сестрою, цікава повість, оправлена	40
Девять братів і десята сестриця Галя	15
Селянство і соціал демократія	70
Кармелюк, Невільничка, оповідання	15
Економічні нариси	70
Цар голод	10
Жителі Марса	10
Казки про циганів	10
В Джунглях повість	50
Книга духів	20
Пів копи козок	20
Про хімію	15
Українські писаня Дм. Олельковича	10
Українсьтво і москофільство	25
Українці в Америці	20
Билина про Ілю Миромц	5
Наші Герої, з козаччини	50
Герої російської революції	15
Січовий сьпіванник 20 ст. великий	40
Толстой, Севастопольські оповідання	60
„ Кавказські оповідання	50
„ Де Любов там і бог	5
„ Три божі слова	10
Народні казки	25
Байки небелиці	10
Сьмійсь регочись тай за боки берись	20

ЗАМІТКА: При сі Хруніяді мали містити ся і „Новомодні Пісьні“, апричини що одна ненаситна людина довідавшись що у нас ся друкують сі пісьні і взяла закоперайтовала, через се ми мусіли свій наклад знищити.

ЗАГАЛЬНА КНИГАРНЯ

396 Фронтенек ул.

Монтреал, Кве.

Склад Книжок

Українських, російських, польських, румунських, всякого змісту по цінах від 1 цента вище аж до найдорозших. Книжки наукові, історичні, оповідання, казки, байки, сьміховинки, піснї, поезії, коляди, біблії, молитвенники в красних оправах, і всякі церковні книги, самоуки, англійські, французські, німецькі, букварі, шкільні книжки і т. и.

Листи з желанями на всякі часи до всяких осіб окрашені цвїтами і визолочувані. Стереоскопи різного сорта з картинками всіх сторон цілого сьвіта. Букви гумові руські і латинські. Календарі українські, російські, польські, румунські і німецькі. Вівтарики або шопки і т. и.

Катальогі висилаєся даром.

пишіть на адрес

ZAHALNA KNYHARNIA

396 Frontenac St., MONTREAL Que.

